

Kontrastid

 TALLINK

teatri peatoetaja

155. hooaeg

Kontrastid / Contrast

**NOORTE KOREOGRAAFIDE BALLETIÕHTU KAHES OSAS /
YOUNG CHOREOGRAPHERS' BALLETT EVENING IN TWO ACTS**

LAVASTAJAD / DIRECTORS

GEORGIA TONI HYRKÄS

GUS UPCHURCH

VANEMUISE BALLETTIRUPP / VANEMUINE BALLETT COMPANY

**ESIETENDUS 8. MÄRTSIL 2025 VANEMUISE SUURES MAJAS /
PREMIERE ON MARCH 8TH 2025 AT THE VANEMUINE GRAND BUILDING**

Georgia Toni Hyrkäse ja Gus Upchurchi „Kontrastid“ on juba teine selle pealkirjaga balletiõhtu Vanemuise tantsuteatri ajaloos. 1967. aastal esietendus samanimeline neljaosaline balletiõhtu, lavastajaks ning koreograafiks Ülo Vilimaa. Õhtu esimeses pooles esitati Johann Sebastian Bachi muusikale loodud lühilavastused „Kontsert valges“ ja „Kontsert mustas“, teises pooles Maurice Raveli ning Howard Brubecki muusikale loodud „Hispaania rapsoodia“ ja „Džäss“.

Viiulikontsert / Violin Concerto

Koreograaf-lavastaja / Choreographer-Director Georgia Toni Hyrkäs

Kostüümikunstnik / Costume Designer Mare Tommingas

Valguskunstnik / Lighting Designer Kaspar Aus

Repetiitor / Repetitor Jelena Karpova

Inspitsient / Stage Manager Kaisa Areng

Lavastuses kõlab Pjotr Tšaikovski Viiulikontsert, D-duur, op. 35. /

The performance uses Pyotr Tchaikovsky's Violin Concerto, D-major, op. 35.

Osades / Cast

Selma Strandberg, Caroline Maquignon, Andrea Johnson,
Alexandra Heidi Foyen, Sarah Ross, Ana Maria Gergely,
Elena Troisfontaines, Ilona Voloshko, Natalie Barbis, Olivia Lenssens,
Alexander Germain Drew, Yuta Irikura, Benjamin Newman, Benjamin Kyprianos,
Josef Jagger, Jack Fielding, William Halton, Hodaka Maruyama, Gustavo Pedro,
Bradley Howell, Noah Wheatley, Akihito Shimogata

Georgia Toni Hyrkäs on Šotimaalt pärit tantsija.

2013. aastal lõpetas ta Elmhursti Tantsukooli Ühendkuningriigis ning liitus samal aastal Vanemuise balletitrupiga, kus on alates 2019. aastast solist. 2018. aastal lavastas ta Vanemuises jazz-balleti „Ellington Suite“. Aastal 2024 tunnustati teda Eesti Balletiliidu stipendiumiga silmapaistvale tantsijale. Rolle Vanemuises: Markiis de Merteuil – „Ohtlikud suhted“ (Haydn/Madia 2024), George Sand – „Vihm detsembris“ (Paulin 2024), Ema – „Tuhkvalge“ (Grib 2023), Kuninganna Mab – „Romeo ja Julia“ (Prokofjev/Zuska 2018/2023), Guvernant, Rotiproua jt – „Pähklipureja ehk Imeline jõuluöö“ (Tommingas 2022), Hispaania printsess, Luik jt – „Luikede järv“ (Zuska 2021), Natalja Ivanovna – „Neid oli kolm õde“ (Tšehhov/Aidla 2020) jt.

Georgia Toni Hyrkäs is a ballet dancer from Scotland. In 2013, she graduated Elmhurst Dance School in the UK. The same year, she joined Vanemuine ballet company, where she has been a soloist since 2019. In 2018, she directed the jazz-ballet “Ellington Suite” in Vanemuine. In 2024, she was awarded the Estonian Ballet Union scholarship for an outstanding dancer. Roles in Vanemuine: La Marquise de Merteuil – “Dangerous Liaisons” (Haydn/Madia 2024), George Sand – “December Rain” (Paulin 2024), Mother – “Ash White” (Grib 2023), Queen Mab – “Romeo and Juliet” (Prokofjev/Zuska 2018/2023), Governess, Rat Lady et al. – “The Nutcracker – A Miraculous Christmas Eve” (Tommingas 2022), Princess of Spain, Swan et al. – “Swan Lake” (Zuska 2021), Natalya Ivanovna – “There Were Three Sisters” (Chekov/Aidla 2020) et al.

Mis on koreograafiat luues sinu põhieesmärk?

Koreograafiat luues meeldib mulle mõelda sellele, mida ma ise publikuna laval näha tahaksin ja mida mu meelest oleks põnev ja meelelahutuslik vaadata. Miks oodata, et keegi teine selle looks, kui võin seda hoopis ise teha?

Kuidas mõjutab tantsijakogemus su lähene- mist koreograafitööle?

Tantsimine on minu jaoks nii nauditav! Tunnen muusika järgi tantsides justkui muutuksin ise muusikaks. Tahan, et tantsijad naudiksid muusikaga sünkroonis liikumist ning selle tõlgendamist läbi tantsu.

Me kõik oleme klassikalise väljaõppega tantsijad, kuid neoklassikalise repertuaariga Vanemuises ei ole meil nii tihti võimalust klassikalist balletti tantsida. Tahtsin selle lavastuse abil pakkuda tantsijatele võimalust naasta oma klassikaliste juurte juurde. Püüdsin neile väljakutset pakkuda, kuid samas ka nende tugevustele tähelepanu juhtida. Loodetavasti õnnestus mul luua teos, mille tantsimist nad naudid. Kui tantsijad naudivad etendust, märkab seda ka publik.

„Viulikontsert“ ei ole ühe läbiva narratiiviga. On lavastuse loomeprotsess sellevõrra lihtsam?

Loo jutustamine on keeruline. Minu eelmisel koreograafitööl pealkirjaga „Ellington Suite“ ei olnud küll täisnarratiivi, aga seal olid tegelased ja erinevad pisikesed süžeeiinid. Mu praegune töö on kontsert – siin saavad kokku muusika ja tants ning täiendavad teineteist. Kindlasti on lihtsam, kui ei pea mõtlema süžeeiinide ja

näitlemise peale. Samas pakub „Viulikontsert“ mulle teisi väljakutseid. Olen koreograafiat luues pidanud mõtlema, kuidas 40 minutit järjest publiku tähelepanu hoida, kasutades meediumina vaid tantsu. Kuidas luua visuaalselt haarav lavastus ilma narratiivi, dekoratsioonide või rekvisiitide abita – puhtalt tantsuga.

Tšaikovski Viulikontsert on kolmeosaline. Algselt lõin sellele koreograafia Vanemuise aastalõpuballi jaoks, kuid ainult esimesele osale, mis on 20 minuti pikkune. Seekord kasutan täispikka muusikat ehk teose kõiki kolme osa. Olen Viulikontserdi esimest osa armastanud juba noorusest saati. Kuulasin seda väga palju ja tundsin end niivõrd elusa ja kirklikuna. Ma ei teadnud esialgu, et sel on rohkem kui üks osa, aga nüüd on mulle kogu kontsert tõeliselt meeldima hakanud. See on väga kaunis muusika, mis inspireerib looma midagi võrdväärset kaunist. Kohati on Viulikontserdile päris keeruline koreograafiat luua. Osa muusikast on väga kiire ning mõelda välja sammud, mille tempoga tantsijad suudaksid sammu pidada, on paras väljakutse. See teos on pidevas voolamises – üks teema jõuab vaevalt lõppeda, kui juba algab teine. Tantsijatele on see tempo päris väsitav, samas on muusikas ka rahulikumaid hetki, mil publik ja tantsijad saavad hinge tõmmata.

What is your main goal when creating choreography?

When I choreograph, I like to think about what I would like to see on stage as an audience member and what would be exciting and entertaining to watch. My next thought is, why wait for someone else to create it, when I could do it myself?

How does your experience as a dancer influence your approach to choreography?

Dancing brings me so much joy. When I dance to music, I feel as if I become the music. I want dancers to enjoy moving in sync with the music and interpreting it through dance.

We are all classically trained ballet dancers, but at Vanemuine, where we mostly perform a neoclassical repertoire, we don't often get the chance to dance pure classical ballet. With this production, I wanted to offer the dancers the chance to return to their classical roots. I tried to challenge them and highlight their strengths and, hopefully, create a work that they enjoy dancing. When the dancers enjoy the show, the audience can see it, making for a more enjoyable experience.

“Violin Concerto” does not have a continuous narrative. Does that make the creative process easier?

Telling a story is challenging. My previous choreographic work, “Ellington Suite”, didn't have a full narrative either, but it did have characters and small storylines. My current

work is a concerto—where music and dance come together, complementing each other. It is definitely easier when I don't have to focus on plotlines and acting. However, “Violin Concerto” presents different challenges. I have to think about how to keep the audience engaged for 40 minutes straight, with only dance as my medium, and how to create a visually stimulating production, without the help of narrative, set, props- just pure dance.

Tchaikovsky's Violin Concerto has three movements. I initially created this choreography for the Vanemuine New Year's Ball, but only using the first movement, which lasts around 20 minutes. This time, I am using the whole score, so all three movements of music. I've loved the first movement since I was young. I have listened to it so many times and always felt so alive and passionate for Tchaikovsky's composition. I initially did not know there was more than one movement, but I have come to truly appreciate the concerto in its entirety. Its beautiful music inspires me to create something equally as beautiful. Choreographing to the concerto can be quite tricky; some parts are very fast and creating steps the dancers can match can be a challenge. The piece is designed to flow. One theme ends and another begins, creating a pace for the dancers that can be very tiring, but there are calmer moments, allowing the audience, and dancers, to catch their breath.

„Viulikontsert“, foto proovist

Koreograaf-lavastaja, helikujundaja / Choreographer-Director, Sound Designer Gus Upchurch

Kostüümikunstnik / Costume Designer Mare Tommingas

Valguskunstnik / Lighting Designer Kaspar Aus

Repetiitor / Repetitor Matthew James Jordan

Inspitsient / Stage Manager Kaisa Areng

Lavastuses kõlab Woodkid'i, Zach Hemsey, Hans Zimmeri, Jed Kurzeli, Mikael Karlssoni, WillGelli, FreshmanSoundi ja Dobrinka Tabakova muusika. /

The performance uses music by Woodkid, Zach Hemsey, Hans Zimmer, Jed Kurzel, Mikael Karlsson, WillGell, FreshmanSound and Dobrinka Tabakova.

Osades / Cast

Türann / Tyrant Jevgeni Grib või/or Bradley Howell või/or Vladyslav Kalys

Hirm / Fear Ana Maria Gergely või/or Sarah Ross

Teovabadus / Agency Benjamin Newman või/or Akihito Shimogata või/or Yuta Irikura

Ohver / Victim William Halton või/or Alain Divoux või/or Hodaka Maruyama

Armastus / Love Alexandra Heidi Foyen või/or Selma Strandberg

Ana Maria Gergely, Caroline Maquignon, Sarah Ross, Maria Engel, Andrea Johnson, Ilona Voloshko, Sayaka Nagahiro, Elena Troisfontaines, Natalie Barbis, Selma Strandberg, Alexandra Heidi Foyen, Elisabeth Vereide Dvergsdal, Viktoriya Piekhotina, Olivia Lenssens, Charlotte Rose Carter, Yuta Irikura, Gerardo Avelar, Bradley Howell, Jack Fielding, Alain Divoux, William Halton, Josef Jagger, Hodaka Maruyama, Gustavo Pedro, Akihito Shimogata, Benjamin Newman, Vladyslav Kalys, Noah Wheatley, Benjamin Kyprianos, Jerome Bates, Bleiddian Bazzard

* Incipience – inglise keeles „algus, tekkimine, ilmumine, sünd, idanemine“

Gus Upchurch on Austraalia päritolu tantsija, kes õppis Boyd Dance Academy's ning täiendas end seejärel Austraalia Balletiteatris (2012–2014) ja USA-s, Milwaukee Balletiteatri trupi II koosseisus (2014–2016). Alates 2016. aastast kuulub ta Vanemuise balletitrupi koosseisu, aastast 2018 on trupi esisolist. 2022. aastal pälvis ta Eesti Balletiliidu stipendiumi silmapaistvate tantsijale. Rolle Vanemuises: Romeo – „Romeo ja Julia“ (Prokofjev/Zuska 2018/2023), Prints – „Luikede järv“ (Zuska 2021), Hendrik – „Tuhkvalge“ (Grib 2023), Maurice – „Vihm detsembris“ (Paulin 2024), Kuldne ori, Baso – „Tulilind / Šahrazad“ (Amarante 2022), Pygmalion, Narkissos jt – „Metamorfoosid“ (Traylen/Jordan/Grib 2021), Ülemteener, Prints jt – „Pähklipureja ehk Imeline jõuluöö“ (Tommingas 2022), Tussenbach, Protopopov – „Neid oli kolm öde“ (Tšehhov/Aidla 2020), Solist – „Lageda laulud“ (Kõrvits/Wang 2019), Don Juan, Blue Boy – „Don Juan“ (Madia 2016), Florentino – „Armastuse tango“ (Piazzolla/Murdmaa 2019), Joseph – „Kinolina kangelane“ (Stubbs 2018) “ jt.

Gus Upchurch is an Australian ballet dancer who studied at Boyd Dance Academy, then honed his skills at Ballet Theatre Australia (2012–2014) and in the second company of Milwaukee Ballet in the USA (2014–2016). Since 2016, he is a member of the Vanemuine ballet company, promoted to First Soloist in 2018. In 2022, he received the Estonian Ballet Union scholarship for an outstanding dancer. Roles in Vanemuine: Romeo – “Romeo and Juliet” (Prokofiev/Zuska 2018/2023), Prince – “Swan Lake” (Zuska 2021), Hendrik – “Ash White” (Grib 2023), Maurice – “December Rain” (Paulin 2024), Golden slave, Baso – “Firebird / Scheherazade” (Amarante 2022), Pygmalion, Narcissus et al. – “Metamorphoses” (Traylen/Jordan/Grib 2021), Butler, Prince et al. – “The Nutcracker – A Miraculous Christmas Eve” (Tommingas 2022), Tussenbach, Protopopov – “There Were Three Sisters” (Chekov/Aidla 2020), Soloist – “Moorland Elegies” (Kõrvits/Wang 2019), Don Juan, Blue Boy – “Don Juan” (Madia 2016), Florentino – “Tango of Love” (Piazzolla/Murdmaa 2019), Joseph – “Man in the Movie” (Stubbs 2018) et al.

Mis on koreograafiat luues sinu põhieesmärk?

Minu põhiline eesmärk koreograafina on meelt lahutada. Mulle on suureks eeskujuks Michael Pink, õppisin temalt kahe Milwaukee Balleti-teatri treeningprogrammis veedetud aasta jooksul väga palju. Ta vaatas alati üle oma tööde videosalvestused ja isegi kui talle koreograafia meeldis, küsis endalt: „Kas see lahutab mu meelt?“ Ta küsis seda endalt pidevalt kogu loomeprotsessi vältel, mulle see väga meeldis.

Ma tahan inimeste meelt lahutada, sest publik maksab raha ja tuleb teatrisse selleks, et igapäevaelust välja astuda ja näha oma reaalsust teistsugusel kujul tagasi peegeldatuna. Nad tahavad igasugu pisimurede eest korraks põgeneda.

Arvan, et paljud, kes meie lavastusi vaatamas käivad, on kunstile vastuvõtlikud või vähemalt tunnevad kunsti vastu huvi. Osa neist on ise kunstnikud või artistid, kellele kindlasti meeldib oma emotsioonidega kontaktis olla. Nad on rahul, kui koreograaf suudab pakkuda midagi, mis neis tundeid tekitab.

Tantsijana olen püüelnud selle poole, et anda esinedes edasi siiraid emotsioone, mitte midagi pinnapealset. Püüan anda endast kõik, et publikule sel viisil mõjuda. Tahaksin koreograafina sama saavutada.

Kuidas sa „Incipience’i“ loomisele oled lähenenud?

Leian, et kui liigendan suure projekti väiksemateks tähenduslikeks juppideks, saan igasse osasse rohkem panustada. Püüdsin nii ka sellele lühilavastusele läheneda. Tegu ei ole narratiivballetiga, kuid lavastust luues tuginesin ise siiski mingile narratiivile, ehkki „Incipience’is“ on esiplaanil pigem atmosfäär.

Ma tahan, et publik oleks etendusel midagi mõelnud või tundnud. Nad ei pea tingimata mõtlema ja tundma sedasama, mida mina – nad võivad lagedale tulla täiesti teistsuguse süžeeaga, mida nad etendust vaadates kujutlevad – kuid ma olen õnnelik, kui nad seda teevad. Tahan inimesi midagi tunda panna. Loodan, et nad saavad lavastusest positiivse kogemuse.

„Incipience“ ei ole ühe läbiva narratiiviga. Ehk avad siiski lähemalt oma lavastuse tuuma?

Ma ei taha „Incipience’i“ väga selgelt defineerida, kuna tahan, et inimestel oleksid isiklikud kogemused. Võin aga öelda, et kogu tegevus toimub kellegi, ükskõik kelle teadvuses ning kõik laval olijad on selle teadvuse viljad. Laval on viis konkreetsemat tegelast, kes omavahel suhtlevad ning kordamööda teadvuse üle kontrolli haarates ka ülejäänud tantsijaid mõjutavad.

Üks neist on Teovabadus – see on inimese sisemine käsukeskus, otsuseid langetav, vaba tahtega osa mõistusest. Loomulikult teame kõik, et vaba tahe on konstrukt, mida mõjutavad meie emotsioonid. Teovabadus on ainult üks osa inimese teadvusest. Teine tegelane on Hirm,

kes kontrollib end väga hästi ja muutub laval nähtavaks just teiste inimeste käitumise kaudu. Ühtlasi on Hirmu tegelaskuju lähedases seoses Ohvri tegelaskujuga. See on aju osa, mis küsib pidevalt „Miks alati mina?“ ning on negatiivsusest kergelt sõltuvuses, kuna see toidab teatud osa inimese minapildist. Eialgu Ohver kardab Hirmu, kuid ometi miski Hirmu juures kütkestab teda. Ka iha on asjasse segatud.

Samuti on tegelasena laval Tüürann, ta on teistest väga erinev, nii et ma ei tahaks teda selgelt defineerida. Tegemist on kõikehõlmava jõuga, millel on mõistuse üle suur võim. Just sel põhjusel olen antud tegelase Tüüranniks nimetanud, kuid see nähtus võib erinevate inimeste jaoks olla mistahes – depressioon, trauma või ükskõik milline muu inimtunne. See on kõigi puhul erinev. Tegu on suure negatiivse jõuga, mis sunnib jätkuvalt ajule peale oma võimu, tahet ja emotsionaalset kontrolli.

Viimane tegelaskuju on Armastus, kuid ta ei ole tingimata ise armastuse objekt. See on armastus mistahes vormis. Headus ja lahkus, mida inimene iseenda suhtes välja näitab või mida teised inimesed talle osutavad. Armastus sekkub tegevustikku teatud ajavahemike tagant, kui inimesed on madalseisus. Oma lahkuse ja empaatiatundega õpetab armastus, kuidas edasi liikuda ja negatiivsetest tundmustest lahti lasta.

„Incipience“ käsitleb ajus autonoomia pärast toimuvat võitlust, vabadust mõelda ja tunda rohkem nii, nagu ise tahad, suhtudes oma tunnetesse empaatiliselt.

What is your main goal when creating choreography?

My primary goal as a choreographer is to entertain. I want to entertain people because the audience pays for their tickets and comes to the theatre to step away from everyday life and see their reality reflected back in a different way. They want a temporary escape from their worries.

I believe that many of those who come to see our performances have a certain artistic mindset or at least an interest in art. Some of them are artists or performers themselves who enjoy being in touch with their emotions. They are satisfied when a choreographer can offer something that evokes feelings in them.

As a dancer, I have always strived to convey genuine emotions rather than something superficial. I give my all to affect the audience in this way. As a choreographer, I want to achieve the same thing.

How did you approach creating “Incipience”?

It is not a narrative ballet, but while creating it, I still relied on a kind of narrative, even though “Incipience” is more atmospheric.

I want the audience to think or feel something during the performance. They don't have to think or feel exactly what I intended—they might come up with a completely different storyline in their minds—but I will be happy if they do. My goal is to make people feel something. I hope they walk away with a positive experience.

Since “Incipience” does not follow a specific narrative, could you still elaborate on its main themes?

I don't want to define “Incipience” too clearly because I want people to have their own personal experiences with it. However, I can say that the entire piece takes place within someone's—anyone's—consciousness, and all the figures on stage are products of that mind. There are five distinct characters who interact with each other, taking turns seizing control of the consciousness and influencing the other dancers.

One of these characters is Agency, the inner command centre of the mind, responsible for decision-making and possessing a sense of agency. Of course, we all know that free will is a construct shaped by our emotions. It is just one part of human consciousness. Another character in “Incipience” is Fear, she is quite dominating and her effects are more visible through the actions of others. Fear is closely linked to another character, The Victim—the part of the brain that constantly asks, “Why always me?” and has a slight addiction to negativity, as it feeds a certain aspect of self-perception. At first, The Victim fears Fear, yet something about Fear is also captivating to them. Desire also plays a role in this dynamic.

Another figure on stage is The Tyrant, who stands apart from the others, which is why I prefer not to define them too clearly. This character represents an all-encompassing force

that holds great power over the mind. That's why I named this entity The Tyrant, though it can symbolize different things for different people—depression, trauma, or any overwhelming human emotion. It manifests uniquely in each individual. This is a massive, negative force that continuously imposes its will, power, and emotional control over the brain.

The final character is Love, though not necessarily in the sense of being the object of love. It is love in any form—kindness and compassion, whether directed toward oneself or received from others. Love intervenes at moments of emotional low points, helping guide the characters forward with warmth and empathy, teaching them how to let go of negativity.

Ultimately, “Incipience” explores the battle for autonomy within the mind—the struggle for the freedom to think and feel in a way that aligns with one's true self while having compassion for one's emotions.

„Incipience“, foto provvist

Teatrijuht / General Manager Aivar Mäe

Muusikajuht / Music Director Risto Joost

Balletijuht / Ballet Director Jevgeni Grib

Draamajuht / Drama Director Tiit Palu

Lavastusala / Production Department Karis Hindriksoo-Pitsi

Lavameistrid / Stage Technicians Rello Lääts, Keijo Sepp, Sergei Kornev, Mart Visnapuu,
Sergei Ivanov, Reigo Harkmann, Andre Luik, Sten Gussakov, Markus Kõrkjas

Kostüümiala / Wardrobe Department Liisi Ess, Ivika Jõesaar, Triin Isak,
Küllli Kukk, Ruth Rehme-Rähni, Edith Ütt, Elli Nõps, Inkeri Orasmaa, Valentina Kalvik,
Irina Medvedeva, Tia Nuka, Natalja Malinen, Kaire Arujõe, Olga Vilgats, Anneli Vassar,
Heli Kruuse, Riina Seeblum, Reet Vaga, Ivi Vels, Ljubov Guzun,
Toomas Vihermäe, Juta Reben, Ljudmila Nikolajeva

Riietusala / Costume Warehouse Raina Varep, Eva Kõiv, Anu Kõiv,
Kadri Kangur, Kaidi Mikk, Katariina Talts

Grimm ja soengud / Make Up and Hair Stylists Anneliis Punnar, Mare Kuul, Rutt Laikask,
Karoliina Liivak, Merike Järv, Hanna Liisa Hõim, Viktoria Rüster, Marian Seeme, Roberta Türkson

Valgusala / Lighting Department Andres Sarv, Tõnu Eimra, Kaspar Aus,
Tõnis Järs, Villu Adamson, Madis Fuchs, Tauri Kõtsi, Markus Vahtramäe

Heli- ja videoala / Audio-Visual Department Andres Tirmaste, Vaiko Vreimann, Hendrik Ilves

Kavalehe teostus / Program Team:

Koostanud ja tõlkinud / Texts and translations by Kerttu Piliste

Kujundanud / Design by Katrin Leement

Fotograaf / Photographer Rünno Lahesoo

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi,
et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks. Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAEEXX /

SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUHEEXX

Märksõna: VANEMUISE FOND

Suur aitäh teile Vanemuise fondi poolt:

Olga Aasav, Andrus Ansip, Mart Avarmaa, Alar Kroodo,
Kalev Kase, Mati Kermas, Eero Timmermann,
Tartu linn, Vanemuise advendikontserdil annetajad

Teatri peatoetaja

Aasta toetaja

Suvekontserdi peatoetaja

Autopartner

Hotellipartner

Hotellipartner

Grimmipartner

TARTU

KULTUURIMINISTEERIUM

Kanname elamusi

Kõige mõnusam aeg ootab

 TALLINK

ELAMUSTEKS LOODUD

TOYOTA COROLLA CROSS

Teatrielamuste toetaja
amservauto.ee

AMSERV
TOYOTA ON MEIE HING

Pakume üheskoos enam

LYDIA
HOTEL

www.lydia.ee
Ülikooli 14, Tartu

DORPAT

www.dorpat.ee
Soola 6, Tartu

vanemuine.ee